

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 30 maj 2025

272/2025

Statsrådets beslut

om riksomfattande mål för välfärdsområdenas uppgifter 2025–2029

Med stöd av 12 a § i lagen om välfärdsområden (611/2021), sådan paragrafen lyder i lag 468/2024, fastställer statsrådet riksomfattande strategiska mål för skötseln av välfärdsområdenas uppgifter inom social- och hälsovården och räddningsväsendet enligt följande:

Målen består av mål som gäller välfärdsområdenas verksamhet och mål som gäller verksamhetsförutsättningarna.

Mål för verksamheten:

1) Välfärdsområdet ska främja och säkerställa befolkningens välfärd, hälsa och säkerhet i alla situationer i sitt område.

En förutsättning för att stärka befolkningens arbets- och funktionsförmåga och service-systemets hållbarhet är att välfärd, hälsa och säkerhet främjas och säkerställs. Åtgärder som främjar befolkningens välfärd, hälsa och säkerhet ökar jämlikheten och befolkningens egen beredskap och resiliens. Genom åtgärderna kan man minska skillnaderna i hälsa och välfärd mellan befolkningsgrupper och regioner samt dämpa ökningen av välfärdsområdenas kostnader och på så sätt trygga en ekonomisk hållbarhet.

Främjandet av välfärd, hälsa och säkerhet förutsätter strategisk ledning. För att genomföra målet behövs omfattande och multiprofessionellt samarbete mellan olika aktörer, regionala samarbetsstrukturer och gemensamt överenskomna förfaranden. Åtgärderna riktar sig till individer och grupper samt arbets- och livsmiljön.

Vid genomförandet av målet ska man beakta bakgrundsfaktorer och särdrag i anslutning till den regionala befolkningen och verksamhetsmiljön samt möjligheterna att tillhandahålla tjänster sektorsövergripande, bland annat tillsammans med kommunernas sysselsättnings- och utbildningstjänster samt säkerhetsmyndigheterna.

Effekterna av att främja hälsa och välfärd ska stärkas för att svara mot befolkningens behov. Åtgärderna, de metoder som väljs och uppföljningen ska grunda sig på information om verkningsfullheten. Med hjälp av informationen om verkningsfullheten ska välfärdsområdena även stödja kommunernas arbete för att främja välfärd, hälsa och säkerhet. Välfärdsområdenas egen tillsyn, styrning och rådgivning samt säkerhetskommunikation ska genomföras så att verksamhetens verkningsfullhet förbättras.

Målet med beredskapen och förberedelserna på regional och nationell nivå är att så bra som möjligt bemöta regionala och nationella hot samt att säkerställa ordnandet av tjäns-

terna i alla situationer. Social- och hälsovården och räddningsväsendet ska förmå att omedelbart leda och reagera på ett planerligt sätt i alla säkerhetssituationer, såväl i störningssituationer som vid storolyckor och undantagsförhållanden. Varje välfärdsområde ska göra upp en beredskapsplan som grundar sig på sektorspecifika nationellt enhetliga grunder. Välfärdsområdet ska ha avtalat om vem som ansvarar för att uppdatera planen. Välfärdsområdena sörjer under alla förhållanden också för funktionssäkerheten och säkerheten i kritiska informationssystem.

Inom social- och hälsovården är syftet att stärka verksamheten inom de fem samarbetsområdena och skapa nationellt enhetliga verksamhetssätt som möjliggör ledning och resursanvändning över välfärdsområdesgränserna i störningssituationer. Den nationella beredskapsgruppens verksamhet etableras som en del av social- och hälsovårdsministeriets beslutsfattande i den nationella ledningen i störningssituationer.

Målet är att etablera verksamheten vid beredskapscentren för social- och hälsovården. I samarbetsområdena etableras också strukturer för styrningen av beredskapsplaneringen och av förberedelserna inom social- och hälsovården i samarbete med beredskapscentren. Social- och hälsovårdens beredskapsplanering samordnas med räddningsmyndigheternas verksamhet så att ledningsansvaret är så tydligt som möjligt i alla situationer.

Räddningsverksamhetens ledningssystem har tre nivåer och fungerar som ett nätverksbaserat system som flexibelt kan skalas i olika olycks- och säkerhetssituationer. Verksamheten inom räddningsväsendets samarbetsområden ska etableras genom gemensamma planer och resursallokeringar. Samarbetsområdenas läges- och ledningscentraler ska ha en stark roll i räddningsväsendets lägesbildsverksamhet samt i stödet för ledningen av räddningsverksamheten inom samarbetsområdet. Dessutom ska man med stöd av verksamheten vid läges- och ledningscentralerna säkerställa beredskapen för omfattande och långvarig räddningsverksamhet vid olyckor samt för uppgifter som hänför sig till befolkningskyddet.

Samarbetsområdena inom räddningsväsendet ska kunna samla resurser och särskild prestationsförmåga för nationellt och vid behov även internationellt bruk. Behovet framhävs särskilt vid omfattande olyckor som kräver riksomfattande resurser, vilket förutsätter förhandsplanering och samarbete mellan välfärdsområdena, samarbetsområdena och inrikesministeriet.

Räddningsväsendet ska ha förmåga att omedelbart agera planmässigt i alla säkerhetssituationer och det ska vara en närservice på säkerhetsområdet även framöver. Räddningsväsendets tjänster ska under alla förhållanden och oberoende av tidpunkt fungera som en lokal, regional och riksomfattande helhet.

Inom räddningsväsendet ska förebyggandet av olyckor ordnas utifrån riskerna och på ett enhetligt och verkkningsfullt sätt med utgångspunkt i områden med liknande förhållanden samt med beaktande av olika målgruppers och objekts krav. Ett datasystem för förebyggande av olyckor samt e-tjänster ska tas i bruk. Vid inriktningen av verksamheten ska också observationer från uppföljningen av olycksutvecklingen och från brandutredningar beaktas.

Välfärdsområdena ska förbereda sig på de skyddsarrangemang för befolkningen som hotmodellerna för undantagsförhållanden förutsätter genom arrangemang som är realistiska att genomföra. De ska också sörja för den materiella beredskapen. Försörjningsberedskapen och de logistiska arrangemangen ska tryggas även under exceptionella förhållanden.

2) Vårdsområdet ska säkerställa att social- och hälsovården och räddningsväsendet har förmåga att ordna tjänsterna på ett jämlikt, högklassigt och kostnadsnyttoeffektivt sätt samt på ett sätt som svarar mot risker och hot i verksamhetsmiljön.

Vårdsområdena ska se till att förutsättningarna för likabehandling och jämlikhet uppnås, i synnerhet när det gäller personer i utsatt ställning.

Målet är att stärka tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna i vårdsområdenas tjänster. Åtgärder ska i synnerhet riktas till att göra alla vårdsområdets tjänster tillgängliga på svenska i tvåspråkiga vårdsområden och på samiska i samernas hembygdsområde. Tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna ska stärkas även när det gäller teckenspråk, samtidigt som även andra språkgrupper och regionala särdrag beaktas.

Social- och hälsovårdens servicesystem ska trygga jämlika, högklassiga, effektiva och kostnadseffektiva tjänster för hela befolkningen. Målet är att alla kundgrupper ska få tjänster i rätt tid och på rätt plats oberoende av bostadsort. Detta förutsätter en tydligare struktur än i nuläget, så att främjandet av välfärd och hälsa samt social- och hälsovårdstjänsterna på basnivå och specialiserad nivå i sin helhet är effektiva och kostnadsnyttoeffektiva.

För att kunna svara på utmaningarna inom social- och hälsovården är målet att flytta tyngdpunkten i tjänsterna till att stärka basservicen.

Målet är att göra vårdsområdets tjänster ännu mer kundorienterade så att de bättre motsvarar kundens servicebehov. Detta innebär bland annat att man vidareutvecklar graderingen av servicesystemet. Servicestrukturen och personalens arbetsfördelning ska också förnyas så att tjänsterna kan ordnas med den personal som de facto finns tillgänglig. Integrationen av social- och hälsovården i helheter av serviceinnehåll och servicestruktur ska fortsätta i vårdsområdena.

Genom en ändamålsenlig samordning av social- och hälsovårdstjänsterna strävar man också efter att göra tjänsterna smidigare och kontinuerligare samt att öka samarbetet mellan yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården. Ett mål är också att stärka befolkningens eget aktörskap samt medvetenhet och delaktighet i frågor som gäller välfärd, hälsa samt arbets- och funktionsförmåga som en del av ett tydligare social- och hälsovårdssystem i vårdsområdena. Genom samarbete mellan räddningsväsendet och social- och hälsovården säkerställs högklassiga prehospitala akutsjukvårdstjänster.

Vårdsområdena ska tillhandahålla tjänster digitalt när det är möjligt och ändamålsenligt och säkert för kunden. Tillgång till information i rätt tid och användbar information stöder möjligheterna att genomföra social- och hälsovårdstjänsterna på ett smidigt sätt som utgår från kunden. Ett ändamålsenligt samarbete och en ändamålsenlig arbetsfördelning mellan tjänsterna och serviceprocesserna samt ett fungerande servicenät, utveckling av digitala servicevägar och inriktning av tjänsterna utifrån användaren och dennes livssituation stöder en verkningsfull och kostnadsnyttoeffektiv verksamhet. När tjänster tillhandahålls digitalt ska vårdsområdet säkerställa att individer bemöts jämställt och på lika villkor, har rättvisa möjligheter att använda tjänsterna samt att olika kundgrupper får tillräckligt med stöd.

Räddningsväsendets riksomfattande system ska ha förmåga att producera jämlika och kostnadsnyttoeffektiva räddningstjänster som svarar mot riskerna och hoten i hela landet. Med jämlikhet avses att områden med liknande risker har tjänster på samma nivå och som

är nationellt enhetliga. När servicenivån bestäms ska också verksamheten under undantagsförhållanden enligt beredskapslagen samt räddningsväsendets centrala roll i befolkningsskyddet och samordningen av det beaktas. Förutsättningarna för avtalsbrandkårsverksamhet ska tryggas och verksamheten utvecklas långsiktigt och målinriktat.

Planeringen av räddningsväsendets aktionsberedskap ska grunda sig på de nationellt fastställda kraven på prestanda och de förmågor som behövs för att producera dem. Detta förutsätter ett uppdaterat och enhetligt informationsunderlag, strategisk styrning samt kontinuerlig växelverkan och ett fungerande informationsutbyte mellan välfärdsområdenas räddningsväsenden, de myndigheter som övervakar verksamheten och inrikesministeriet.

Räddningsväsendet ska utifrån en kontinuerlig analys ha en helhetsbild av riskerna i samhället och andra faktorer som påverkar uppkomsten av räddningsväsendets servicebehov. Omvärldsanalyser ska göras på enhetliga grunder på olika förvaltningsnivåer, varvid de kompletterar varandra. Skapandet av en helhetsbild ska stödjas genom åtgärder som anknyter till forskning, kunskapsbaserad ledning, informationshantering och utveckling. För att svara på servicebehoven i välfärdsområdena förutsätts att räddningsväsendets prestationsförmåga bedöms, att kraven på prestanda följs upp och utvärderas regelbundet samt att resurserna allokteras på ett ändamålsenligt, kostnadseffektivt och effektivt sätt som en del av målet att stävja kostnaderna.

3) De social- och hälsovårdstjänster samt räddningsväsendets tjänster som välfärdsområdet ansvarar för att ordna ska vara ekonomiskt hållbara, högklassiga och kostnadsnyttoeffektiva.

Staten förnyar lagstiftningen om tjänster inom social- och hälsovården så att den bättre svarar mot den nuvarande strukturen för välfärdsområdena och samarbetsområdena för social- och hälsovården. Syftet är således att möjliggöra ett operativt och ekonomiskt handlingsutrymme för välfärdsområdena att besluta om och välja de bästa metoderna för att genomföra organiseringsuppgifterna.

Välfärdsområdena ska identifiera befolkningens behov, olycksrisker och andra hot samt bedöma och utveckla metoder med vilka tjänsterna kan genomföras på det mest kostnadseffektiva sättet, med den personal som finns att tillgå och inom ramen för statens finansiering. Välfärdsområdenas tillgängliga resurser ska utnyttjas och riktas till att producera de bästa möjliga hälsofördelarna, samt bästa möjliga välfärd och säkerhet för befolkningen. Tjänsternas omfattning kan också ökas med hjälp av teknik.

Välfärdsområdena bör målmedvetet fortsätta med sina åtgärder för att förnya verksamheten och servicesystemet samt stävja kostnadsutvecklingen och balansera ekonomin. Välfärdsområdena ska också samarbeta allt närmare, i synnerhet inom samarbetsområdena. Samarbetsområdenas verksamhet och samarbetet över områdesgränserna ska utvecklas utifrån avtal. I välfärdsområdena ska reformer särskilt riktas till sådana funktioner som har betydelse för att balansera ekonomin och förnya tjänsterna på längre sikt.

Genom att fortsätta förnya servicenätet och arbetsfördelningen tryggas en tillräcklig personal, säkerställs högklassiga tjänster och förbättras verksamhetens ekonomiska hållbarhet.

Ekonomisk hållbarhet eftersträvas inom alla sektorer i välfärdsområdet. Varje område ska se till att de beslut som fattas är kostnadsnyttoeffektiva och leder till välfärd, hälsa och

säkerhet, är rättvisa både på individ- och befolkningsnivå och inte ökar ojämlikheten mellan olika befolknings-, kund- eller patientgrupper. Produktiviteten ska förbättras och kostnadsnyttoeffektiviteten ska ökas så att en servicenivå som svarar mot de nationella, regionala och lokala behoven samt olycksrisker och andra hot genomförs. För att optimera kostnadsnyttoeffektiviteten förutsätts utveckling av verksamhetssätten och långsiktig, kompetent ledning.

Välfärdsområdena ska trots problem med ekonomin och tillgången på personal sträva efter att undvika kortsiktiga åtgärder som har endast tillfällig verkan och eventuellt ökar kostnaderna i ett senare skede.

4) Investeringarna ska förbättra verksamhetens kostnadsnyttoeffektivitet och främja det regionala samarbetet.

Välfärdsområdenas investeringar ska stödja serviceproduktionens kostnadsnyttoeffektivitet och grunda sig på lokala, regionala och nationella behov samt på en bedömning av risker och hot. I investeringarna ska man beakta de möjligheter som samarbetet mellan välfärdsområdena medför samt se till att området bibehåller en tillräcklig förmåga att finansiera investeringar. Investeringar som möjliggör kostnadsfördelar tack vare nya verksamhetssätt, tryggar att tjänsterna genomförs på lagstadgad nivå, förbättrar en jämlik tillgång till tjänster och främjar samarbetet mellan välfärdsområdena prioriteras. Investeringarna ska också stödja anpassningen till klimatriskerna och hanteringen av dem.

Dessutom ska välfärdsområdenas investeringar utveckla infrastrukturen på riksnivå på ett sätt som beaktar både riksomfattande och regionala perspektiv. Upphandlingar genomförs i mån av möjlighet centraliserat på nationell nivå och i enlighet med principerna för hållbar utveckling. Målet är också att utveckla gemensamma IKT-tjänster för välfärdsområdets olika verksamhetsområden.

5) I verksamheten, styrningen och ledningen ska verkningsfullheten betonas.

Kärnan i en verkningsfull verksamhet är kundorientering. Människors behov och livssituationer ska identifieras och beaktas när tjänster ordnas. Människornas individuella behov ska tillgodoses på ett övergripande, kostnadseffektivt och vid behov sektorsövergripande sätt. I välfärdsområdena ska befogenheterna, ansvaret och rollerna på olika nivåer och för olika aktörer inom servicesystemen klart definieras.

Genom den effektivitetsbaserade styrningen och ledningen säkerställs att välfärdsområdena har en servicestruktur, ett tjänsteutbud och verksamhetssätt som betjänar befolkningens välfärd, hälsa och säkerhet så bra som möjligt med beaktande av de resurser som finns tillgängliga. Med de tillgängliga resurserna ska så mycket välfärd, hälsa och säkerhet som möjligt uppnås.

Inom social- och hälsovården består verkningsfullheten av de eftersträlvade förändringar i människornas hälsotillstånd, funktionsförmåga eller välfärd som uppnåtts på individnivå. Välfärdsområdenas social- och hälsovårdstjänster ska ordnas så att tjänsterna både är verkningsfulla för individen och kostnadsnyttoeffektiva för samhället.

Inom räddningsväsendet innebär verkningsfullhet att förbättra människors säkerhet och minska antalet olyckor. Den effektivitetsbaserade styrningen och ledningen samt utvecklingen av kunskapsunderlaget ska fortsätta inom branschen. Den gemensamma förståelsen för verkningsfullheten och bedömningen av den stärks genom att man som stöd för arbetet

producerar en nationell utvärderingsram och indikatorer för att följa hur de viktigaste målen uppnås samt för att utveckla och rikta verksamheten.

Den kunskapsbaserade ledningen utvecklas nationellt och regionalt för att stödja välfärdsområdenas effektivitetsarbete. Målet är att god praxis inom effektivitetsarbetet ska delas och samordnas enligt verksamhetsområde i välfärdsområdena. Välfärdsområdena ska utnyttja sätten att producera tjänster när de väljer information och nationella rekommendationer om metodernas och verksamhetsmodellernas verkningsfullhet. För att öka servicesystemets kostnadsnyttoeffektivitet är det viktigt att använda evidensbaserade, effektiva metoder och verksamhetsmodeller samt att slopa metoder och verksamhetsmodeller som har liten nytta eller som inte har någon effekt.

För att tjänsterna och andra åtgärder ska kunna riktas på ett ändamålsenligt sätt behövs en kontinuerlig utvärdering av funktionerna och metoderna samt ett uppdaterat informationsunderlag om effekterna av tjänsterna och de metoder som används och om de resurser som krävs för att åstadkomma dem – alltså om verkningsfullheten och kostnadsnyttoeffektiviteten. Vid bedömningen av verkningsfullheten behövs också information om kundernas upplevelser av tjänsternas kvalitet samt av den egna hälsan och funktionsförmågan.

6) Reformen av välfärdsområdets verksamhet och ekonomi ska fortsätta ambitiöst.

Utifrån de senaste utredningarna och bedömningarna framskrider välfärdsområdesreformen i hela landet. Välfärdsområdena ordnar social- och hälsovård på ett sätt som är mer jämlikt med tanke på befolkningen och bättre motsvarar lagstiftningen jämfört med när kommunerna ansvarade för ordnandet av social- och hälsovården. I en del områden framskrider reformen redan i enlighet med målen, men de regionala skillnaderna i hur reformen framskrider är stora. Skillnaderna mellan områdena hotar att öka särskilt när det gäller att uppnå de ekonomiska mål som uppställts för reformen.

Målet är att påskynda reformen som en nationell helhet. I de olika områdena behöver särskild uppmärksamhet fästas vid att de lagstadgade tjänsterna kan tryggas med den finansiering som står till förfogande. Det ökade servicebehovet, utvecklingen av skillnaderna i välfärd och hälsa, förändringarna i den säkerhetsmiljön samt läget för de offentliga finanserna förutsätter att välfärdsområdena kontinuerligt förbättrar produktiviteten och verkningsfullheten samt vidtar åtgärder som stöder stävjandet av kostnadsökningen.

Av välfärdsområdenas tjänstemannaledning förväntas omfattande och djärva beslutsförslag som bär långt in i framtiden och av de politiska beslutsfattarna förmåga att fatta beslut i rätt tid på välfärdsområdesnivå för att reformera tjänsterna och balansera verksamheten och ekonomin. Beslutsförslagen ska grunda sig på målinriktade och omfattande reformplaner. Varje område ska fortsätta att förnya verksamheten över valperioden för att trygga befolkningens tjänster och balansera ekonomin.

Mål som gäller verksamhetsförutsättningarna:

7) I välfärdsområdena ska det finnas kompetent personal som är tillräcklig med tanke på välfärdsområdenas uppgifter. Personalens välbefinnande ska tryggas.

En jämlik tillgång till tjänster och högklassiga tjänster förutsätter att det finns tillräckligt med yrkeskunnig personal. Välfärdsområdet ska sörja för personalens kompetens och möjligheter att utveckla den. Inom räddningsväsendet gäller målet utöver personalen även

avtalspersonalen. Tjänster på nationalspråken tryggas i välfärdsområdena. De möjligheter som multiprofessionaliteten medför i fråga om att svara på behoven av arbetskrafts utnyttjas.

Organisations- och frivilligverksamheten har beaktats som en del av servicesystemet och produktionen av tjänsterna. Inom räddningsväsendet är en aktiv verksamhet inom avtalsbrandkårernas ungdomsavdelningar en betydande faktor för att säkerställa verksamheten vid framtida larmavdelningar.

Kunskaperna om jämställdhet mellan könen och likabehandling av människor förbättras systematiskt i syfte att förbättra ledarskapet och arbetsförhållandena. Social-, hälsovårds- och räddningsbranschen är i välfärdsområdena fria från diskriminering och trakasserier senast 2029.

Rekryteringspraxisen utvecklas så att representanter för olika befolkningsgrupper väljs som arbetstagare i branschen. Målet kan främjas till exempel genom anonym rekrytering och positiv särbehandling. Uppmärksamhet fästs också vid möjligheten för partiellt arbetsföra och personer med funktionsnedsättning att få arbete inom social-, hälsovårds- och räddningsbranschen. På arbetsplatserna ska man säkerställa en jämlik karriärutveckling och fästa uppmärksamhet vid karriärfrämjande åtgärder.

8) Sektorernas dragnings- och hållkraft ska tryggas.

Både social- och hälsovården och räddningsväsendet ska vara uppskattade branscher med dragnings- och hållkraft där man har sört för personalens kompetens och utvecklingen av den, arbetshälsan och orken, jämlikhet och jämställdhet mellan könen genom en god personalpolitik. Särskild uppmärksamhet fästs vid att bevara arbetstagarnas funktionsförmåga under hela arbetskarriären. Ledarskapet är professionellt, interaktivt och följer verksamhetsområdets värderingar.

9) Ledningen, planeringen, genomförandet och utvecklingen av välfärdsområdenas verksamhet på lokal, regional och riksomfattande nivå ska grunda sig på information.

Forsknings- och utvecklingsverksamhet

Forsknings- och utvecklingsverksamheten kring välfärdsområdenas organiseringsuppgifter och verksamhet stärker kunskapsunderlaget för beslutsfattande och gör det möjligt att systematiskt utnyttja informationen för att utveckla tjänsterna.

Inom social- och hälsovården stöder särskilt stärkandet av forskningen och utvecklingen i anslutning till servicesystemet och tjänsterna på basnivå samordningen av tjänsterna, tjänsternas verkningsfullhet och sektorsövergripande karaktär samt kund- och patientsäkerheten. Verksamhet inom forskning, utbildning, utveckling, innovation och undervisning (så kallad FUUIK-verksamhet) (TKKIO) organiseras på olika nivåer i ett omfattande samarbete som stödstrukturer för kunskapsbaserad ledning, evidensbaserad verksamhet och kompetensledning. Samtidigt säkerställs formbundna förfaringssätt för samarbete med högskolor, läroanstalter, forskningsinstitut, kompetenscentrum inom det sociala området, tjänsteproducenter, organisationer och företag. FUUIK-verksamheten utgör grunden och kontaktytan för hela FUUIK-ekosystemet inom välfärds- och hälsobranschen på ett sätt som även kan involvera innovationsverksamhet och företagssamarbete. FUUIK-verksamheten och förankringen och spridningen av dess resultat är en bestående och stabil

del av den koordinerade ekosystemverksamheten på samarbetsområdesnivå, som också har en betydande FUUIK-politisk och näringspolitisk roll i att garantera att Finland är ett attraktivt land för experter, investeringar och forskningsfinansiering.

Den snabbt föränderliga verksamhetsmiljön inom räddningsväsendet kräver analyserad information om räddningsväsendets tjänster och uppgifter och prognostisering av framtida förändringar som berör prestationsförmågan, kompetensbehoven, verksamhetsmodellerna, materiel och material samt verksamhetsmiljön. Med hjälp av FUUIK-verksamheten kan räddningsväsendet förutse och producera forskningsdata samt reagera på aktuella behov.

Datasäkerheten ska beaktas i all utveckling.

Kunskapsbaserad ledning

Den nationella och regionala informationsproduktionen ska utvecklas så att den gör det möjligt att leda myndigheternas uppföljnings-, utvärderings-, styrnings- och tillsynsarbete samt välfärdsområdena på ett effektivitetsbaserat sätt. Informationshanteringen gör det möjligt att skapa lägesbilder och en kunskapsbaserad ledning på olika nivåer.

För kunskapsbaserad ledning förutsätts att IKT-lösningarna utvecklas effektivt och att informationen utnyttjas i välfärdsområdena. Välfärdsområdena ska säkerställa att informationen utnyttjas och att det finns kompetens för detta.

Inom social- och hälsovården strävar man efter ett så omfattande samarbete som möjligt i utvecklingen av IKT-lösningar i anslutning till den kunskapsbaserade ledningen. Den riksomfattande kunskapsbaserade ledningen inom räddningsväsendet är en central faktor för ett högklassigt och effektivt genomförande av tjänster och uppgifter samt prognostisering och analys av verksamheten.

10) Digitaliseringen främjas inom välfärdsområdenas alla verksamhetsområden.

Digitalisering och utnyttjande av teknik

Utvecklingen av informationshanteringen och digitaliseringen stöder utvecklingen av tjänsterna och verksamheten och bidrar till att uppnå de strategiska målen. Aktuella patient- och kunduppgifter som registrerats i olika organisationer är lättillgängliga för yrkesutbildade personer i informationssystemen via Kanta-tjänsterna.

Serviceverksamheten effektiviseras med hjälp av ny teknik inom ramen för den lagstiftning som utvecklas. Utnyttjandet av teknik, inklusive artificiell intelligens, möjliggör en mer omfattande tillgång till tjänster och bättre möjligheter att rikta tjänsterna.

En digital tjänst ska vara primär i situationer där den lämpar sig för kundens servicebehov. Användarorienterade digitala tjänster som är förenliga med kraven förbättrar produktiviteten och resultaten för branscherna, kunderna och personalen. Kunder och yrkesutbildade personer ska erbjudas tillräckligt stöd och tillräcklig handledning när det gäller att använda digitala tjänster.

Informationshantering

Utvecklingen av välfärdsområdenas IKT, informationshantering och digitalisering genomförs i samarbete med aktörer på nationell, regional och samarbetsområdesnivå. Välfärdsområdenas informationshantering har tilldelats resurser för att tillgodose behoven och trygga funktionsförmågan under alla förhållanden.

Som en del av samarbetsområdesavtalet utarbetar välfärdsområdena en plan för hur utvecklingen av informationssystemen inom social- och hälsovården, upphandlingar och ibruktage kan genomföras genom samarbete. I utvecklingen av informationssystemen beaktas systemens interoperabilitet, modularitet, informationssystemens utbytbarhet och minskning av leverantörsriskerna.

Det långsiktiga målet är att betydande investeringar och avtal, till exempel om social- och hälsovårdens informationssystem eller stödtjänster, i första hand genomförs på samarbetsområdesnivå eller av grundad anledning på annat sätt i omfattande samarbete mellan välfärdsområdena. Räddningsväsendets informationshantering genomförs effektivt på ett nationellt enhetligt sätt och den ska uppfylla säkerhetsmyndigheternas dataskydds- och informationssäkerhetskrav. Registerföringen gör det möjligt för myndigheterna att samarbeta effektivt och behandla uppgifter.

Räddningsväsendets IKT-tjänster håller på att ordnas så att de är nationellt centraliserade system som kan utnyttjas av områdena. Informationsarkitekturen säkerställer tillgången till information samt informationens integritet och konfidentialitet i alla förhållanden samt gör det möjligt att skapa en lägesbild och utbyta information mellan olika aktörer.

11) Välfärdsområdet samarbetar för att uppfylla de lagstadgade skyldigheterna och målen.

De tjänster som välfärdsområdet ansvarar för att ordna genomförs och samordnas genom samarbete på det sätt som befolkningen och skötseln av de lagstadgade uppgifterna förutsätter. Samarbete är nödvändigt också för att säkerställa att de språkliga rättigheterna tillgodoses.

För samarbetet och samordningen av det ska välfärdsområdet ordna de samsarbetsformer och samsarbetsförfaranden för olika myndigheter som är de mest ändamålsenliga. Lagstiftningen om välfärdsområdenas uppgifter ger tydliga men samtidigt flexibla ramar för samarbetet och dessa kan utnyttjas regionalt på det sätt som bedöms vara bäst. Samsarbetskontaktytor har olika strukturer och verksamhetspraxis. Välfärdsområdets samsarbete med företag och den tredje sektorn ska vara systematiskt och man ska komma överens om målen för utvecklingen av verksamheten med olika aktörer.

Fokus ligger på samsarbete som svarar på olika kundgruppers behov, tryggar att tjänsterna fungerar och ökar befolkningens välfärd och säkerhet. De mest etablerade formerna är samsarbetsstrukturer som fastställts mellan olika säkerhetsmyndigheter, kommuner, organisationer och den privata sektorn. Organisationerna är en central partner i främjandet av välfärd, hälsa och säkerhet samt i stärkandet av delaktigheten. Det är viktigt att komma överens med kommunerna i området om att trygga organisationernas verksamhetsförutsättningar. Inom räddningsväsendet spelar organisationssektorn och frivilligaktörerna en viktig roll i förebyggandet av olyckor, räddningsverksamheten, agerandet i undantagsförhållanden och det övriga säkerhetsarbetet. Säkerheten vid offentliga tillställningar främjas

genom samarbete mellan myndigheter, kommuner, välfärdsområdena och den tredje sektorn. Avtalsbrandkårerna har en viktig roll i räddningsväsendets system. Kontinuiteten i avtalsbrandkårernas verksamhet ska tryggas och frivilligverksamheten utvecklas nationellt och regionalt.

Bedömningen av hot samt planeringen och övriga arrangemang i anslutning till varning av befolkningen, planering av användningen av befolkningsskydd och förflyttningar av befolkningen genomförs i samarbete mellan myndigheternas olika förvaltningsområden och andra aktörer. Genom att samordna myndigheterna inom räddningsväsendet säkerställer man att fördelningen av uppgifter mellan aktörerna är tydlig. Den riksomfattande beredskapen och kompetensen inom räddningsväsendets första insats möjliggör mångsidiga synergier mellan räddningsväsendets tjänster och den prehospitalka akutsjukvården. Det nära samarbetet och multiprofessionella kunnandet inom räddningsverksamheten och den prehospitalka akutsjukvården kan utnyttjas effektivast när man med samma resurser, nätverk av stationer, lokaler och upphandlingar kan producera mer kostnadseffektiva och omfattande tjänster inom räddningsverksamheten och den prehospitalka akutsjukvården än om de skulle produceras separat.

12) Välfärdsområdets uppgifter ska skötas lokalt, regionalt och nationellt genom gott samarbete mellan människor.

Samarbetet är också viktigt för att stärka demokratin i välfärdsområdena. Genom samarbete kan man lösa problem med framförhållning, när man i välfärdsområdet vid sidan av de lagstadgade strukturerna för delaktighet tar i bruk till exempel medborgar- eller kundråd. Välfärdsområdenas delaktighetskultur är fortfarande ung och har stor utvecklingspotential.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2025.

Helsingfors den 28 maj 2025

Kommun- och regionminister Anna-Kaisa Ikonen

Regeringsråd Kirsi Ruuhonen